

Del Guds kærlighed

Thais vidste ikke, hvad hun skulle sige eller gøre, men hun ville gerne hjælpe.

Carolina Maldonado
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Bolivia.

Det var en varm morgen. Thais og hendes ven Claudia snakkede og grinede, mens de gik tværs over fodboldbanen. De var lige blevet færdige med idrætstimen, og nu skulle de have matematik.

De yngre børn havde frikvarter. Thais så på dem lege.

Så så hun en lille pige sidde alene på trappen. Da de kom tættere på, så Thais, at hun græd.

Thais vinkede Claudia over til den lille pige. Claudia rynkede panden og rystede på hovedet: »Vi kommer for sent.«

Før Thais kunne sige noget, gik Claudia sin vej.

Thais kiggede på den lille pige. Hun var omkring fem år gammel. Hendes ansigt var skjult mellem knæene, og hun dækkede hovedet med sine hænder.

Thais satte sig ned ved siden af hende. Pigen flyttede sig lidt væk.

»Er du okay?« spurgte Thais blidt.

Pigen svarede ikke. Thais vidste ikke helt, hvad hun skulle sige eller gøre.

»Kan jeg hjælpe dig?« spurgte hun som det næste.

Pigen trak på skuldrene.

»Mit navn er Thais. Hvad hedder du?«

Endelig kiggede pigen op på Thais. »Nicol.«

»Hvorfor græder du, Nicol?«

»Alle driller mig og siger, at jeg er tyk,« sagde hun hulkende.

Thais tørrede tårerne af Nicols ansigt. »Det er jeg ked af, at de sagde. Det er ligegyldigt, hvad folk tænker.«

»De siger, at jeg ikke er pæn.«

»Jeg synes, de tager fejl.« sagde Thais med et smil. »Du er meget pæn og noget helt særligt. Vidste du det?«

Thais kom til at tænke på en af sine yndlingsange fra Primary. Nu vidste hun, hvad hun skulle sige.

»Du er Guds kære barn,« sagde Thais og tog pigens hænder.

Thais talte lidt med Nicol. Hun forklarede, hvor vigtig Nicol var for vor himmelske Fader og hendes familie og mange andre, der elskede hende højt. Lidt efter lidt, begyndte Nicol at smile.

Efter et par minutter rejste Nicol sig op og gav Thais et kram. »Tak!« sagde hun.

Thais så sin nye ven løbe afsted med et stort smil. Det var en rar følelse at hjælpe Nicol med at få det bedre og med at indse, hvor meget Gud elsker hende.

Så sprang Thais også op. *Jeg må hellere løbe ligesom Nicol, ellers kommer jeg for sent til matematik!* tænkte hun og smilede, mens hun skyndte sig til time. ●

